

Ron van Dongen

Botanisch HART

In zijn foto's legt Ron van Dongen het tere karakter van de bloemen vast in een subtiel spel met scherp en onscherp. Hoewel zijn werk wordt verkocht door bekende kunstgaleries is het maken van kunst niet de belangrijkste drijfveer voor de fotograaf. →

BOEKTIP
Proof

ISBN: 978 1 59005 339 3
\$ 60,-

Ron van Dongen is geboren in Venezuela en getogen in Warmond, maar trok naar the Academy of Art College in San Francisco voor een studie commerciële en fine-art fotografie. Na zijn doorbraak met grootformaat bloemen-Polaroids werd Amerika zijn nieuwe thuis. "Op de school waren een aantal goede leraren waaronder een aantal fine-art fotografen die ik erg bewonderde. Dat gaf mij het zetje om het ook te proberen. Het was precies het goede moment. Er waren vele jonge verzamelaars en fotografie was het medium om te verzamelen. Toch ben ik voornamelijk tuinier en mijn interesse is ontstaan vanuit de botanische kant. De meeste bloemen en planten groeien in mijn eigen tuin. Dat is voor mij heel erg belangrijk. Ik ben heel trots op het feit dat bepaalde planten in mijn tuin

voelt als een soort natuurlijke evolutie. Ik heb een Hasselblad gekocht en zie dat er met die camera heel veel mogelijkheden zijn die ik met de technische camera niet had. Je kunt je gemakkelijker bewegen en hoeft niet altijd vanaf een statief te werken. Wat ik wel mis is de tilt- en shiftmogelijkheid van de technische camera, waarmee je ieder stukje in en uit focus kan krijgen zoals je dat wilt en je niet afhankelijk bent van de stand van de lens. Mijn nieuwe boek is nog steeds gebaseerd op de Polaroids. Net als de bekende kleine Polaroids was de vlakfilm ook een instant film die zichzelf binnen een minuut nadat je de opname had gemaakt, ontwikkelde, maar het resultaat bestaat uit 4 x 5 inch vlakfilm. In de speciale houder waarin je de film stak, zaten twee rolletjes. De ontwikkelaar die

'Until we can comprehend the beguiling beauty of a single flower, we are woefully unable to grasp the meaning and potential of life itself'

Virginia Woolf

willen groeien en wanneer ze na en paar jaar intensieve verzorging bloeien, wil ik dat graag vastleggen. Mijn fotografie draait echt om het documenteren en is voor mij bijna hetzelfde als postzegels verzamelen. De serie vormt een typologie van bloemen en planten in mijn tuin. Voor mij draait het voornamelijk om het toepassen van mijn fotografische vaardigheden in combinatie met mijn liefde voor de planten. Het is dus geen kunstproject, maar wordt wel verkocht als kunst door de vorm waarin ik het heb vastgelegd. De vergelijking die vaak gemaakt wordt met Karl Blossfeldt en Tom Baril is wel begrijpelijk, maar omdat mijn interesse meer lag in de bloemen- en plantenwereld, had ik van beide fotografen nog niet gehoord toen ik aan mijn serie begon. De bloemen zijn zo natuurlijk mogelijk weergegeven en zonder kunstlicht gefotografeerd. Esthetiek speelt een grote rol in mijn foto's. Ik verf zelf mijn achtergronden om de bloemen zo goed mogelijk tot hun recht te laten komen. Ook maak ik zeer weloverwogen composities en bepaal ik tot op de millimeter waar ik de scherpte wil leggen."

Schoonheid van imperfectie

De meeste foto's van Ron zijn gemaakt op grootformaat Polaroid, instant vlakfilm van 4x5 inch. Tot het merk stopte met de fabricage van de film. "Toen Polaroid stopte vond ik het vreselijk en heb ik grote voorraden ingeslagen. Na vijftien jaar werd ik geforceerd om op een andere manier te werken, maar ook dat doe ik nu met veel plezier. Het

in twee kleine zakjes onder de houder zat, werd via die rolletjes gelijkmatig over de film verspreid. Binnen dertig seconden had je dan een positief en een negatief. De foto's drukte je af van het negatief en de positieven waren bedoeld om te kijken of de belichting en compositie in orde waren. Deze afdrukken zijn niet stabiel, dus wanneer je er niets mee doet, vervaagt het beeld uiteindelijk. Ik heb deze foto's altijd bewaard, misschien een beetje dwangmatig of als referentiekader. Hoewel er wel fixeer beschikbaar was, heb ik dit nooit gebruikt omdat ik nou eenmaal niet zo van chemie hield. Toen ik de afdrukken later terugvond, waren er bijzondere dingen mee gebeurd. Soms waren de foto's gesolariseerd, soms verbleekt en soms stonden mijn vingerafdrukken erop. Dit vormde het uitgangspunt voor mijn nieuwe boek Proof. In het boek toon ik de foto's waarvan ik de transformatie het meest interessant vond. Hoewel dit meer een kunst-insteek heeft dan de originele foto's draait het hier meer om de nieuwsgierigheid naar het proces. Hoewel de foto's zijn gescand en digitaal verwerkt, heb ik Photoshop slechts gebruikt om vuiltjes of wat gemorst stuifmeel weg te halen." ■

